Quelle: http://manuscripta.at/?ID=35496
Copyright: Neustift/Novacella, Augustiner-Chorherrenstift

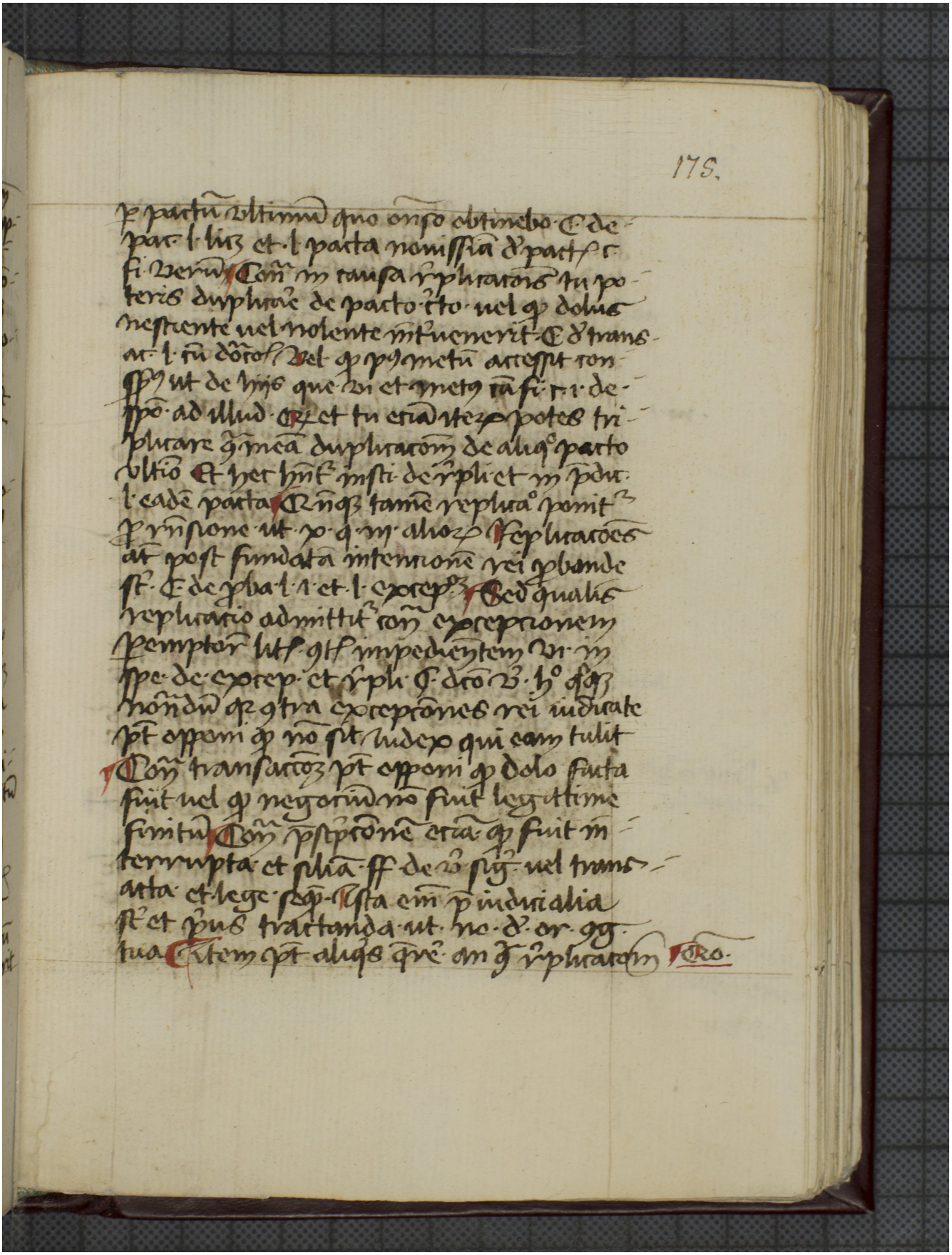

175.

p partu vltimum quo onpo abtinebo. C. de
par. l. liis et. l. parta nomissia d' part. f.
fi. Verum Cum in causa replicationis tu po-
teris duplicare de pacto cto. uel q dolus
nesciente uel nolente intuenerit. C. d' trans
ac. l. cu dotis. Vel q p. metu accepit con-
sensum ut de his que vi et metu ra fi. r. i. de
pos. ad illud. Qz et tu etia ite. potes tri-
plicare q. mea duplicationem de aliq parto
ultio. Et hec hnt insti. de replic. et in pdu.
l. cade parta. Quinq tamen replicare permit
p rnsione ut. p. q. m. alioq replicationes
at post fundata intentione rei q. bande
st. C. de pla. l. 1. et. l. exceptis. Sed qualis
replicatio admittit non exceptionem
peremptor lit. q. lit impedientem vt. in
spe. de. except. et repli. C. dto. V. h. q. q.
nondum qz q. tra exceptiones rei iudicate
pt opponi q. no st. iudex qui eam tulit
Non transactoz pt opponi q. dolo facta
fuit uel q negotium no fuit leg. ultime
finitum. Non pstpone etia q. fuit in-
terrupta et plia. ff. de ro. sig. uel trans-
acta et lege sep. Ista cum p indiciali
st. et pus tractanda ut. no. d. or. qq.
tua. Item qt aliqs qre. an q replicationem Dico.